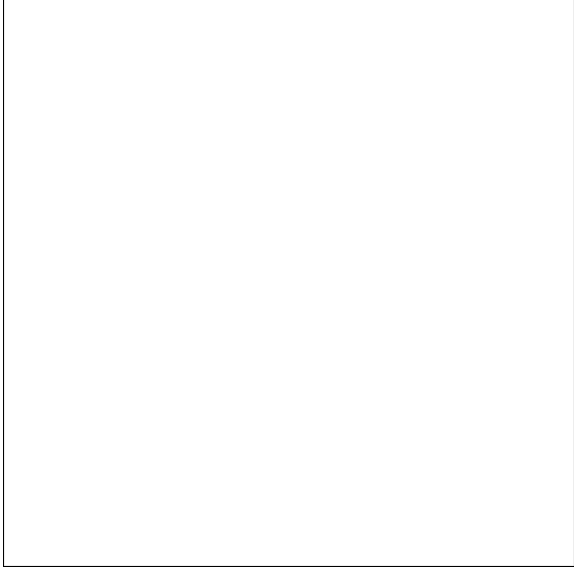




(uten bilder)

- ✎ Rukia Nantale
- 🔊 Benjamin Mitchley
- 📄 Nataliya Tyschchuk
- 😊 ukrainsk / nynorsk
- || nivå 5



Simbegwira  
Simbegwira



# Barnebøker for Norge

[barnebok.no](http://barnebok.no)

## Simbegwira / Simbegwira

Skrevet av: Rukia Nantale

Illustrert av: Benjamin Mitchley

Oversatt av: Nataliya Tyschchuk (uk), Espen Stranger-  
Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook  
([africanstorybook.org](http://africanstorybook.org)) og er videreformidlet av  
Barnebøker for Norge ([barnebok.no](http://barnebok.no)), som tilbyr  
barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

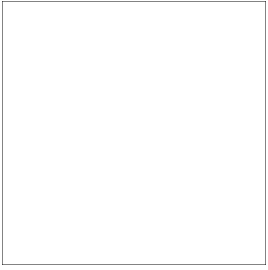
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>



Коли мама Зімбегвіре померла, дівчинка дуже засмутилась. Тато як міг піклувався про доньку. Згодом вони знову щасливо зажили удвох. Кожного ранку вони говорили про те, як проведуть день, а ввечері вони готували вечерю. Після того, як посуд був вимитий, тато допомагав Зімбегвіре виконувати домашнє завдання.

...

Då Simbegwire si mor døydde, vart ho veldig lei seg. Simbegwire sin far gjorde sitt beste for å ta hand om dotter si. Litt etter litt vart dei lukkelege igjen, utan Simbegwire si mor. Kvar morgon sat dei og snakka om dagen som låg føre dei. Kvar kveld laga dei middag saman. Etter at dei hadde teke oppvasken, hjelppte Simbegwire sin far henne med leksene.



Одного дня тато Зімбервіре прийшов додому пізніше, ніж зазвичай. „Де ти, моя доню?“ - гукнув він.

Зімбервіре вбігла до тата. Вона зупинилася, коли

побачила, що тато тримає за руку якусь жінку. „Доню, я хочу познайомити тебе з кимось особливим. Це -

Аніта“, - з посмішкою сказав тато.

...

Ein dag kom Símbegvíre sín far heim seinare enn vanleg.

«Kor er du, jenta mí?» ropte han. Símbegvíre sprang til far

sín. Hó stoppa opp þá hó sáð at hann heldt ei dame í handa.

«Eg vil at du skal mæta ei spesiell kvinne, jenta mí. Dette er

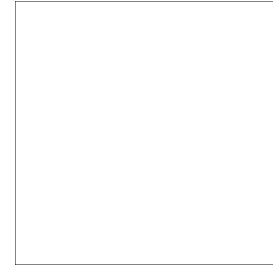
Aníta», sa hann og smilte.



“Привіт, Зімбегвіре. Твій тато розказував багато про тебе”, - сказала Аніта. Проте вона не усмінулась і не подала дівчинці руку. Тато Зімбегвіре був щасливий і радісний. Він говорив про те, що вони будуть жити втрьох, як справжня родина. “Доню моя, я сподіваюсь, Аніта стане для тебе мамою”, - сказав тато.

...

«Hei Simbegwire, far din har fortalt meg mykje om deg», sa Anita. Men ho smilte ikkje og tok ikkje handa til jenta. Simbegwire sin far var glad og begeistra. Han snakka om at dei tre skulle bu saman, og kor godt dei skulle få det. «Jenta mi, eg håpar du vil akseptera Anita som mor di», sa han.



Наступного тижня Аніта запросила Зімбегвіре і її тітку з дітьми в гості. Яке ж то було свято! Аніта приготувала улюблену їжу Зімбегвіре, і усі їли досхочу. Тоді діти гралися, а дорослі говорили. Зімбегвіре почувалася щасливою і впевненою. Вона вирішила, що незабаром таки повернеться до свого тата і мачухи.

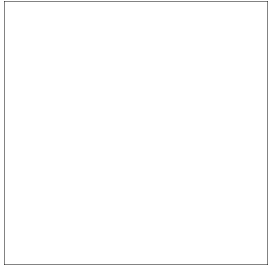
...

Neste veke bad Anita Simbegwire, saman med fetrane, kusunene og tanta, heim til seg på eit måltid. For ein fest! Anita laga alle yndlingsrettane til Simbegwire, og alle åt til dei vart gode og mette. Deretter leikte borna medan dei vaksne snakka. Simbegwire følte seg glad og modig. Ho bestemte at snart, veldig snart, skulle ho flytta heim og bu med far sin og stemor si.

Livet til Simbegwire forandra seg. Ho hadde ikkje lenger tid til å sitja saman med far sin om morgonen. Anita gav henne så mykje husarbeid at ho vart for sliten til å gjera lekse og kvelden. Ho gjekk rett til sengs etter middag. Den einaste trøysta ho hadde var eit fargerikt teppe mor hennar hadde gjeve henne. Det verka ikkje som Simbegwire sin far merka at dotter hans var ulykkeleg.

...

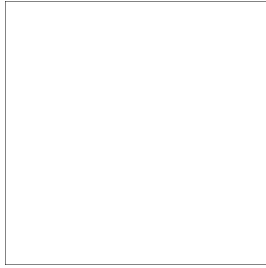
З того часу життя Зімбегвіре змінилося. Вона більше не проводила ранки з татом. Анита давала їй так багато різної роботи, що коли приходив вечір, Зімбегвіре була надто втомлена, щоб вчити уроки. Після вечері дівчинка відразу засинала. Єдиною її відрадою була кольорова ковдра, яку подарувала їй мама. Батько Зімбегвіре, здавалося, не помічав, що його донька була нещасливою.



Far hennar vitja henne kvar dag. Etter kvart kom han med Anita. Ho rakk handa til Simbegwire. «Eg er veldig lei meg, vesla, eg tok feil», gret ho. «Vil du la meg prøva igjen?» Simbegwire såg på far sin og den bekymra mina hans. Då gjekk ho bort til Anita og la langsammt armene rundt henne.

...

Тато Зімбегвіре відвідував її кожного дня. Якось він прийшов з Анитою. Вона взяла дівчинку за руку. "Вибач мені, дівчинко. Я помилялась, - заплакала вона. - Дозволь мені поцяти все з початку". Зімбегвіре подивилась на стурбоване лице тата, підійшла ближче до Аніти і обійняла її.

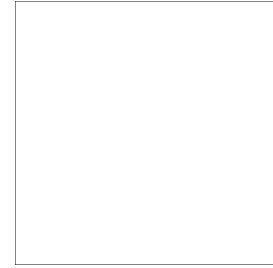




Через кілька місяців він повідомив, що його якийсь час не буде вдома. "Я їду у відрядження, але я впевнений, що ви будете піклуватися одна про одну", - сказав тато. Зімбегвіре похилила голову, але тато цього не помітив. Аніта промовчала. Вона також не дуже зраділа.

...

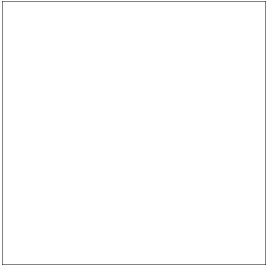
Etter nokre månader fortalde Simbegwire sin far dei at han skulle vera borte eit bel. «Eg må reisa på grunn av jobben min», sa han. «Men eg veit at de kjem til ta vare på kvarandre.» Simbegwire såg trist ut, men faren la ikkje merke til det. Anita sa ikkje noko. Ho var ikkje glad ho heller.



Коли Зімбегвіре гралася зі своїми кузенами, вона побачила здалеку свого тата. Дівчинка злякалася, що тато буде сердитися на неї, і побігла в будинок, щоб сховатися. Тато підійшов до неї і сказав: "Зімбегвіре, ти знайшла собі чудову маму, яка любить і розуміє тебе. Я пишаюсь тобою і люблю тебе". Вони домовились, що Зімбегвіре залишиться з тіткою так довго, як захоче.

...

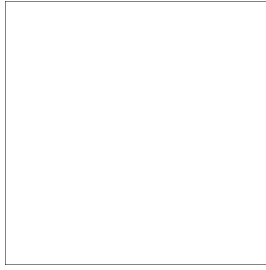
Simbegwire leikte med fetrane og kusunene sine då ho såg far sin på lang avstand. Ho var redd han skulle verta sint, så ho sprang inn i huset og gøymde seg. Men far hennar gjekk til henne og sa: «Simbegwire, du har funne den beste mora i verda. Ei som er glad i deg og forstår deg. Eg er stolt av deg og glad i deg.» Dei vart samde om at Simbegwire skulle verta buande hos tanta si så lenge ho ville.



Все змінилось на гірше для Зімбегвіре. Якщо вона не встигала закінчити хатню роботу або на щось нарікала, Анита била її. Вона також з'їдала майже усю вечерю, а Зімбегвіре залишалася недоділки. Вночі дівчинка плакала, пригортаючи до себе мамину ковдру.

...

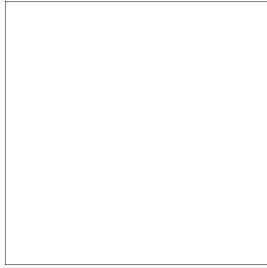
Ting vart berre vondare for Simbegwire. Viss ho ikkje gjorde ferdig husarbeidet, eller klagde, slo Anita henne. Og under middagen åt Anita det meste av maten, slik at Simbegwire berre fekk nokre få restar. Kvar natt gret Simbegwire til ho fall i søvn medan ho klemde rundt teppet frå mor si.



Коли тато Зімбегвіре повернувся додому, він побачив, що кімната його доньки порожня. "Що сталося, Аніто?" - запитав він припнічено. Жінка сказала, що Зімбегвіре втекла з дому. "Я хотіла, щоб твоя донька мене поважала, але, можливо, я була занадто сувора до неї", - сказала Аніта. Тато Зімбегвіре вийшов з хати і попрямував до струмка. Звідти він пішов до села, в якому жила його сестра, щоб дізнатися, чи вона бачила дівчинку.

...

Da Simbegwire sin far kom heim, såg han at rommet hennar var tomt. «Kva har skjedd, Anita?» spurde han bekmra. Kvinnasvaret at Simbegwire hadde stukke av. «Eg ville at ho skulle respekttera meg», sa ho. «Men kansje eg var for streng.» Simbegwire sin far forlet huset og gjekk i retning av bekken. Han heldt fram til landsbyen til syster si for å finna ut om ho hadde sett Simbegwire.



Одного ранку Зімбегвіре проспала. “Ліниве дівчисько!” - закричала Аніта. Вона силою стягнула Зімбегвіре з ліжка. Її дорогоцінна ковдра зачепилася за цвях і розірвалася надвоє.

...

Ein morgon brukte Simbegwire lang tid på å stå opp. «Din lathans!» ropte Anita. Ho drog Simbegwire ut av senga. Teppet ho var så glad i sat fast på ein spikar og rakna.



Вона забрала дівчинку до себе додому. Тітка нагодувала дитину і поклала у ліжко. Тієї ночі Зімбегвіре знову плакала, але це були сльози полегшення. Вона знала, що її тітка буде піклуватися про неї.

...

Tanta til Simbegwire tok med seg barnet til sitt eige hus. Ho gav Simbegwire varm mat, og la henne til å sova med teppet til mor si. Den natta gret Simbegwire idet ho sovna. Men det var fordi ho var så letta. Ho visste at tanta hennar ville ta seg av henne.



Denne kvinna sag opp i treet. Da ho sag jenta og bitane av det fargerike teppet, ropte ho: «Simbegwire, dottera til Simbegwire med å klatra ned frå treet. Tanta hennar gav den vesle jenta ein klem og prøvde å trøysta henne.

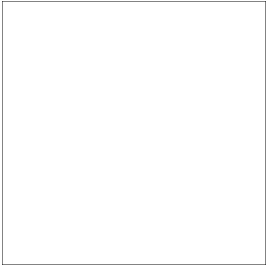
...

Бона подивилася вору і побачила на дрэві дівчынку з кольоровою ковдраю у руках. "Та це ж Сімбегвіре, донька моего брата!" - сказала жінка. Інші жінки залишили прання і допомогли дівчинці злізти з дрэва. Тітка Сімбегвіре обійняла і заспокоїла її.



Сімбегвіре дуже засмутылася. Бона вяршыла втэкти з дому. Дівчыннка взяла розіравану ковдру, трохі іжкі і втэкла. Бона пішла тыею дарогю, якою ходыв її тато. ...

Сімбегвіре var veldig opprørt. Ho bestemte seg for å rømme. Ho tok bitane frå teppet til mora, pakka litt mat og drog av garde. Ho følgde den same vegen som far hennar hadde teke.





Коли звечоріло, вона вилізла на високе дерево коло струмка і вмостилася на гілках. Перед сном Зімбегвіре заспівала: "Мамо-матусю, ти покинула мене і вже ніколи не повернешся. Тато мене більше не любить. Жаль, що ти не повернешся вже ніколи".

...

Då kvelden kom, klatra ho opp i eit høgt tre ved ein bekk og reidde seg ei seng i greinene. Då ho gjekk og la seg, song ho: «Mamma, mamma, mamma, du forlét meg. Du forlét meg og kom aldri tilbake. Pappa er ikkje glad i meg lenger. Mamma, når kjem du tilbake? Du forlét meg.»



Наступного ранку Зімбегвіре знову заспівала. Якись жінки прийшли прати одяг до струмка і почули сумну пісню, яка долинала з верхів'я дерева. Вони думали, що то листя шелестить від вітру і продовжували прати. Але одна жінка уважно прислухалася до пісні.

...

Neste morgon song Simbegwire songen igjen. Då kvinnene kom for å vaska kleda sine i bekken, hørde dei den triste songen frå høgt oppe i treet. Dei trudde det berre var vinden som rasla med blada og heldt fram med arbeidet sitt. Men éi av kvinnene hørde veldig nøye på songen.